

sattes med endnu større Iver Studierne i Paris, hvor hun oftere havde sunget ved Koncerter, da hun 1888 blev engageret til at optræde i Sullivans populære Koncerter i de større engelske Byer.

Ved et Besøg i Hjemmet 1889 sang hun med Held ved flere Koncerter: den 9. Februar paa Folketeatret til Fordel for „enligtstillede Kvinders Sommerophold paa Landet“, den 23. Februar ved en stor Koncert, som Balduin Dahl gav paa Kasino, og den 10. Marts ved en Hoffest paa Amalienborg, hvorefter hun modtog et meget smukt Armbaand af Kongen og Dronningen.

I November var hun igen i London, hvor hun paa Coventgardens Operascene sang Amors Parti i Glucks „Orpheus“. I August 1890 sang hun i Teater lyrique i Paris Hovedrollen i Flotows „Martha“. I 1891 var hun med Carl Rosas Operaselskab i Liverpool, hvor hun sang Michaëla i „Carmen“. I 1892 var hun i 17 af Englands, Skotlands og Irlands største Byer og sang Margrete i „Faust“. Ogsaa Lucia i „Søvnængersken“, Rosina i „Barberen“ og Adalgisa i „Norma“ hører til hendes Repertoire.

Overalt griber denne høje, lyse Sopran Sindene med en underlig Tryllemagt, og især har hendes danske Folkeviser en mærkelig Magt.

Man fortæller saaledes, at Prinsesse Alexandra i England blev stærkt bevæget, da hun hørte den danske Sangerinde.

En Kvinde som Otta Brønnum er et stort Indlæg i Kvindesagen, da det viser, at i Energi staar Kvinderne i alt Fald ikke tilbage for Mænd; thi det var sikkert ikke mange Mænd, der kunde arbejde hurtigere. I 6 Maaneder sang hun paa 3 forskellige Sprog, fransk, italiensk og engelsk, og fremstillede dramatisk Kunst. Naturligvis har Frøkenen været saa lykkelig at have de bedste Lærere. I Berlin, hvortil hun fik Stipendium til at studere tysk Sang, fik hun Undervisning af den berømte dramatiske Kunstnerinde Mathilde Mallinger, og i engelsk Kunst af Lærere ved Royal College of Musik i London.

Burde ikke det kongelige Teater gøre sit til, at alle kunde komme til at høre denne danske Sangerinde?

Ja, egentlig burde hvert Barn i Danmark høre hende, thi det er netop den Slags Sangere, som selv har sin Rod i Folket, der ikke blot formaar at henrive det udviklede Kunstnerøre, men som ogsaa ved at finde Vej til det blot naturlige Menneske, der har Sans for Skønhedens Rige. Det er saadanne Mennesker som Otta Brønnum, der virker forældende, hos hvem Kunsten er blevet til Natur og Kunstneren et naturligt Menneske, der ikke betragter sig som Selvejer, men i al Beskedenhed giver sin Sang som en Gave, hun skylder Samfundet.

J. M.

Et delikat Emne.

I et belgisk Kvindeblad „La revendication des droits féminines“ findes en Artikel af en Moder under ovenstaaende Titel. Hun vil, at Smaapiger skal have ren Besked om alle naturlige Ting.

I Lande, hvor Klosterskolen og Præsterne har Indflydelse, er dette en farlig Sag.

Man holder der stærkt paa Uvidenhed hos de unge Piger, og er endogsaa gaaet saa vidt, at man har skrevet en „Botanik“ for unge Piger, hvori man har undladt at fortælle om Planternes Befrugtning.

Artiklens Forfatterinde, Nellie, skriver blandt andet:

Lige siden jeg blev Moder, har jeg tænkt over dette alvorlige Spørgsmaal og det skadelige for de unge Kvinder i at være uvidende om Livets væsenligste Akt. Jeg havde været Lærerinde, før jeg blev gift, og jeg følte over for den lille Verden af Smaapiger, at her var et Hul i Undervisningen. Ved Fortielse af det naturlige fremkalder en falsk Blufærdighed, og dette hemmelighedsfulde bliver ofte Aarsag til de unge Pigers Fald. Jeg har altid set, at utilfredsstillet Nysgerrighed er Ormen, der gnaver paa de unge Hjerter.

Som Lærerinde følte jeg det, men var selv Offer for en falsk Blufærdighed; jeg undgik at tale herom, jeg gjorde som alle andre Lærere, jeg overlod det til Forældrene at fortælle dem det. Og de, ja de fortæller noget tosset Snak, som f. Eks. en Moder: „Da min Datter spurgte mig: „Hvorfra kommer Børnene?“ svarede jeg: det skal jeg sige dig, naar du er 18 Aar. Men, heldigvis, tænkte jeg, vil hendes Kammerater inden den Tid have oplyst hende derom“ — Saaledes tænker mange Mødre, og hvilke Resultater har man set af denne Methode? De unge Piger betragter Barnefødsler mere som en pikant Hemmelighed end som en naturlig og videnskabelig Ordning, der maa fremkalde Beundring for denne hellige Akt: Fødslen af et helt nyt Væsen, der bliver skabt, idet to Væsner bliver et i Kærlighed. Ved at tilbagevise Børnens uskyldige Spørgsmaal eller binde dem en Usandhed paa Ærmet, taber Forældrene hele deres moralske Indflydelse paa deres Børn, og jeg er vis paa, at mere end en ung Mand vilde have bevaret en sund Sjæl i et sundt Legeme, dersom hans Moder havde haft Mod til ogsaa i hans kønslige Opdragelse at være hans Vejleder, Raadgiver og Fortrolige.

Selv har jeg sagt min lille Pige Sandheden fra hun var ganske lille. Jeg havde mistet en lille Dreng, Fred, men skulde have en lille igen, hvilket jeg fortalte min lille 4-Aars Pige. Hun saa mig op i Ansigtet med sine kloge Øjne og spurgte: „Er det Fred, som kommer igen?“ „Nej“, sagde jeg. „Fred er død for os for bestandig, men nu faar vi et andet lille Barn“. „Er det en Dreng eller Pige?“ spurgte hun i den højeste Spænding, hvortil jeg svarede: „Det véd Moder ikke selv, men det er lige meget, vi vil tage imod det og holde rigtig meget af det.“

Siden den Dag viste hun en rørende Interesse, og jeg velsignede den Stund, da jeg fik Mod til at være sand imod hende. Den samme Maade vil jeg anvende over for min Dreng, som nu kun er to Aar. Jeg vil ikke give ham Tid til at blive nysgerrig i kønslig Henseende eller tillade andre at give ham pirrende og hemmelighedsfulde Meddelelser.

For at meddele Børnene Sandheden i kønslig Retning, behøver man ikke at være grov, men man meddeler dem Naturens Orden i Plantelivet, i Dyrelivet og i Menneskelivet. Hvor der meddeles om Menneskets Nerver, Muskler og Bygning, kommer

selvfølgelig den seksuelle Meddelelse uden Skade for Barnet.

Fru Nellie fortæller endvidere mange smaa Eksempler paa, hvorledes Mødre i det daglige Liv med hensynsfuld Finhed kan give Børn og de Unge seksuelle Oplysninger.

Mon danske Mødre ikke lider meget af falsk Blufærdighed, og er det rigtigt at overlade den seksuelle Opdragelse af sine smaa Dreng og Piger til den rene Tilfældighed eller til de smudsige Individuer, de Smaa kan møde i Livet. Den Opdragelse, der dog har den allerhøjeste Betydning for dem selv og Slægten? J.

Ny Kvindeforening.

I Aalborg er i Sommer oprettet en Kvindelig Fremskridtsforening med Frøken Petrea Andersen til Formand. Man har det som andre Steder følt Nødvendigheden af, at Vejen til bedre Kaar for Kvinden maa gaa gennem Oplysning, og til at danne Fagforeninger af Kvinderne er Forholdene for smaa og Kvinderne for lidt oplyste.

Har derimod Kvindelig Fremskridtsforening først gjort sit Arbejde ved at samle Kvinderne, vil Fagforeningerne komme af sig selv.

Man har begyndt med godt Mod og mange flinke Kvinder har sluttet sig til Foreningen. Der har i flere Aar været en Afdeling af Dansk Kvindesamfund, men den har ikke forstaaet at vinde Interesse hos de mere demokratiske Kvinder, disse har derfor selv taget fat, og man haaber paa et godt Resultat.

Den fri Syskole.

Den fri Syskole genoptager sin Virksomhed Torsdag den 2. November i det nye Lokale, Kaalundsgade 4. Stuen. Skoletiden er hver Tirsdag og Torsdag Aften fra Kl. 7—10 i Vintermaanederne. Undervisningen, der omfatter Stopning, Lapning og Skræddersyning, er gratis, der betales kun 50 Øre ved Indmeldelsen, der finder Sted Mødeaftenerne paa Skolen samt hos Forstanderinden, Fru Natalie Larsen, Gl. Kongevej 92, 4. Sal.

Vi tillader os at erindre om, at Syskolens Bestyrelse er villig til at modtage alle Slags brugte Klæder, som istandgøres, omsys og anvendes paa bedste Maade, dels, som af Fru Leconome her i Bladet foreslaaet, til Feriebørnernes Rejseudstyr, og dels i Vinterens Løb til de trængende Elever paa Skolen. Enhver, der ønsker nærmere Oplysninger om Skolen, kan henvende sig til Fru Natalie Larsen eller ogsaa Mødeaftener paa Skolen, hvor enhver, der interesserer sig for Skolen, er velkommen.

Dansk Industri.

Det er en stor Fornøjelse for os Kvinder at se, hvorledes der udvikler sig en dansk Industri paa Væveriets Omraade, hvor Kvindens Skønhedssans og Kunstfærdighed kan faa rig Anvendelse. Vi har tidligere her i Bladet udførlig omtalt Kunstvæveriets Betydning, hvorledes Damerne med en lille Haandvæv i deres Hjem kan udføre nydelige Kunstsager og nyttige Genstande. De fleste